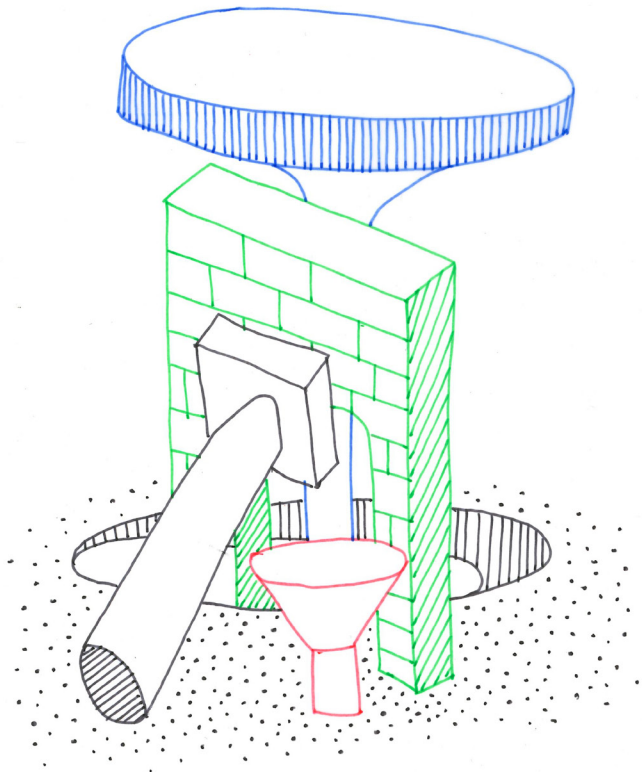

Friday I'm in Love

Elements of Neue Staatsgalerie Stuttgart, James Stirling

De stelling van Walter Benjamin dat de aura van een kunstwerk verzwijndt in het tijdperk van mechanische reproductie is een gemeenplaats geworden. Industrialisering heeft naast de kunsten ook de architectuur in de 20ste eeuw bepaald. De Corbusiaanse conceptie van architectuur als machine à habiter of het Dom-ino als ontwerpmodel voor geprefabriceerde gebouwen zijn schoolse voorbeelden. Maar waarom moet het begrip “prefab” slechts het bouwkundig antwoord te zijn op een wooncrisis? *Eagles of Architecture* zien in prefab een andere architecturale betekenis. Laat ons prefab noemen alles wat de architectuur overdraagt: materialen en technieken, beelden en kleuren. Voorbij de omschrijving van een materiële conditie wordt prefab voor ons een *modus operandi* van de architectuurdiscipline zelf. Het gebouwde als een in principe herhalende geste: **een prefab**.

We wenden deze culturele ankerpunten niet aan als louter intellectuele affiniteit, maar als basis voor een ontwerpstrategie, een bouwtechniek. Daarom betekent vakmanschap voor *Eagles of Architecture* geen nostalgische recuperatie van oude methodes maar een bedachtzame en aandachtige manier om met prefab's te werken. We streven naar de ontwikkeling van een nieuwe syntaxis voor bestaande technieken. We hanteren een methode van **recontextualisering** om nieuwe architecturale betekenissen te ontginnen; zo staat een **roze** gipsplaat voor vuurbestendigheid, maar

kan men in zijn context tevens ook associëren met de rococo esthetiek. Deze associaties zijn onze manier om de prefab te gebruiken als een betekenaar die het debat met de architectuurgeschiedenis kan onderhouden. Om aan architectuur te doen moet men met de bagage van haar min of meer autonoom discours kunnen omgaan en ermee jongleren. Dit resulteert in een constante zoektocht en analyse van de architectuur geschiedenis en het discours, die we hierdoor als een onuitputtelijke bron van *objets trouvés* kunnen beschouwen. Deze bredere betekenis van de prefab vergt echter meer dan vrije associaties.

Prefab wordt een onderwerp van de architectuurdiscipline waarin het **systematisch tekenwerk** de wetmatigheden van schoonheid openbaren. Wat voor de dichter de tekst betekent, betekent de tekening voor de architect. Tekeningen kunnen de architecturale gegevenheid beschrijven én haar opnieuw recontextualiseren door herhaaldelijk een bepaald inzicht in een gebouw te analyseren. Tekeningen zijn dus het gereedschap waarmee de architect met de bagage van het bestaande discours kan jongleren. De frontlinie van vernieuwing ligt voor de *Eagles* in deze constante dialectiek tussen het hertekenen van bestaande historische luiken enerzijds, en hun herinterpretatie door een schrandere recontextualisering van bepaalde facetten anderzijds. Het doel is dus om in de tekenkunst de bedachtzaamheid te vinden waardoor nieuwe *architecturale frases* ontstaan.

Als de confrontatie met het architecturaal discours een krachtmeting is, dan kiezen wij de tekening als wapen. Onder het motto **Friday I'm in Love** stellen we *vrijdagsessies* voor waar het bureau de gaande projecten stillegt en de potloden bovenhaalt. De potentie van het hertekenen en recontextualiseren hebben we al ontwerpmatig in de praktijk onderzocht. Door het hertekenen van Alberti's Palazzo Rucellai onderzoeken we de relatie tussen façade en interieur. De schijnbare breuk tussen leesbare oppervlakte en interne structuur heeft zich concreet vertaald in ons uitgevoerd ontwerp van het huis in Dendermonde. Door het hertekenen van verschillende werken van Mies van der Rohe en Shinohara ontdekken we de manier waarop de structurele kolom ook een interieur kan deconstrueren. Deze strategie heeft zich vertaald in het toevoegen van de roze leidingenkoker naast de klassieke zuilen in het huis op de Maarschalk Gérardstraat 5.

Concreet willen we het tekenen als een methode inzetten om de prefab als een architecturale manier van denken te distilleren. Hierdoor benaderen we de architectuurgeschiedenis als een horizont van **ontwerpintelligentie**. Het tekenen wordt ten slotte architectuurcultuur door bij deze vrijdagsessies architectuur- en kunsttheoretici te betrekken. Op die manier verlangen we met het **BWMSTR-label** een hedendaags discours over ontwerpintelligentie te voeren, zodat architectuur een invoedrijke betekenis krijgt op de manier waarop we allemaal in de leefwereld vertoeven.